

Commissie van Beroep Competitiegeschillen van de K.N.S.B.

A. Inleiding.

1. De commissie heeft kennis genomen van een aan het Bestuur van de K.N.S.B. gerichte brief van 25 maart 1981, afkomstig van de Schaakvereniging Den Haag, verder aan te duiden als Den Haag, waarbij door Den Haag beroep wordt ingesteld tegen een beslissing d.d. 13 maart 1981 van de heer M.W.G. de Bolster, competitieleider van de K.N.S.B., in een geschil, dat is voortgevloeid uit de wedstrijd in de 5e ronde van de K.N.S.B.-competitie 1980/1981, Eerste klasse B, tussen de eerste tientallen van Den Haag en van het Koninklijk 's-Gravenhaagsch Schaakgezelschap "Discendo Discimus", verder aan te duiden als DD.

2. De commissie heeft in verband daarmee voorts kennis genomen van de volgende stukken:

a. een rapport van 11 januari 1981 van de voor de wedstrijd Den Haag-DD aangewezen wedstrijdleider J. Schaap te Haarlem, waarin deze verklaart, waarom hij de partij aan het 7e bord tussen de spelers Happel (DD) en Willemsen (Den Haag) voor de speler van Den Haag verloren heeft verklaard;

b. een brief van 26 januari 1980 (kennelijk is bedoeld 1981) van de teamleider van Den Haag, de heer D. van Duyvenboode te 's-Gravenzande, aan de competitieleider van de K.N.S.B., waarin namens Den Haag wordt gevraagd de beslissing van de wedstrijdleider te corrigeren en de uitslag van genoemde partij te veranderen in remise;

c. een brief van 11 februari 1981 van de teamleider van DD, de heer M.J. Jacobson te 's-Gravenhage, waarin deze commentaar geeft op de onder b. genoemde brief;

d. een beslissing d.d. 13 maart 1981 van de competitieleider, waarin deze mededeelt geen aanleiding te zien om de aangevochten uitslag te herzien, omdat de wedstrijdleider geconstateerd heeft, dat de speler Willemsen niet het voorgeschreven aantal zetten in de hem toegestane bedenktijd heeft gedaan.

Tevens heeft de commissie kennis genomen van commentaren van 10 april 1981 en 22 april 1981, resp. van de betrokken wedstrijdleider en van DD, beide opgesteld naar aanleiding van het ingediende beroepschrift.

3. De commissie heeft geen aanleiding gezien Den Haag of DD mondeling te horen en evenmin om terzake de competitieleider te horen, omdat ieders standpunt voldoende duidelijk in de hiervoor genoemde stukken is weergegeven.

B. Feiten.

4. De wedstrijdleider beschrijft de van belang zijnde feiten als volgt in zijn rapport van 11 januari 1981:

"Acute tijdnood dreigt aan bord 7. Daartoe ga ik het dichtste bij bord 7 zitten, met het zicht op de nog lopende klok. Het uitzicht (op de klok) is ideaal. Op zeker moment zie ik de vlag vallen van dhr. Willemsen (Den Haag). Tegelijk spring ik van mijn tafel af en pas na het vallen van de vlag bespreken de heren de situatie van eeuwig schaak. De klok blijft lopen. Met drie stappen ben ik bij de klok, wijs daarop en zeg dat de tijd is overschreden, zonder dat er 40 zetten zijn gedaan door dhr. Willemsen. Dhr Happel constateert het gevallen zijn van de vlag nu pas en zegt: O, is zijn vlag gevallen. Ik vraag hoeveel zetten er precies gedaan zijn en hoor: 36. De besprekingen over remise zijn dus begonnen nadat de vlag was gevallen bij een ontoereikend aantal zetten. Om deze reden verklaarde ik de partij verloren voor dhr. Willemsen".

De teamleider van Den Haag beschrijft de van belang zijnde feiten als volgt in de brief van 26 januari 1980(1981):

"De heer Willemsen verkeerde in tijdnood; de wedstrijdleider was op dat moment niet bij dit bord aanwezig. Evenmin is door hem aan een van beide teamleiders gevraagd daar te assisteren. De heer Willemsen deed een zet, drukte onmiddellijk de klok in en zei: Remise, Henk? De heer Happel drukte de hand van Willemsen en zei: OK. De heer Happel bevestigde desgevraagd aan mij, dat hij het remiseaanbod van Willemsen had geaccepteerd. Ik noteerde op het uitslagenbord remise en nadat ik hierna bij de betrokken spelers terugkeerde, vernam ik, dat de heer Schaap geruime tijd nadat tot remise was besloten, had geconstateerd, dat de vlag gevallen was. De heer Schaap zag niet vlak naast de betrokken spelers, maar er anderhalve tafel van verwijderd".

De teamleider van DD beschrijft de feiten in zijn commentaar van 11 februari 1981 als volgt:

"Hoewel ik mij bij de partij Willemsen-Happel bevond op het moment, dat naar de mening van de spelers op grond van eeuwig schaak met een handenschudden tot remise besloten werd, heb ik zelf het vallen van de vlag niet waargenomen. Wel constateerde ik onmiddellijk na dit handenschudden en wel op het ogenblik, dat de wedstrijdleider, de heer Schaap, zich door een schare toeschouwers een weg naar het bewuste bord baande, dat de vlag van de klok van de heer Willemsen gevallen was en dat de klok van de heer Happel liep. De heer Schaap deelde zodra hij bij het bord was aangekomen mee, dat hij geconstateerd had, dat de vlag van de heer Willemsen viel voordat de spelers elkaar de hand schudden. Niet betwist wordt, dat toen nog geen 40 zetten waren uitgevoerd. Uit deze lezing valt op te maken, dat de veronderstelling van de heer Van Duyvenboode, dat de heer Schaap de tijdsoverschrijding geruime tijd later zou hebben geconstateerd, beslist onjuist is".

5. De competitieleider heeft op het verzoek van Den Haag de uitslag van de partij Willemsen (Den Haag) - Happel (DD) van 0-1 te wijzigen in remise beslist in de thans beroepen beslissing van 13 maart 1981, dat de onderhavige situatie anders is dan die, welke voorzien is in Interpretatie artikel 14,4 (1979 A) van de Regels voor het Schaakspel, vastgesteld door de Wereldschaakbond (FIDE), kortweg genoemd het FIDE-reglement. Voor zijn beslissing heeft de competitieleider zich beroepen op de constatering van de wedstrijdleider, dat de vlag van de klok van de speler Willemsen gevallen is voordat de besprekingen over remise begonnen, en dat de wedstrijdleider - die geen enkele twijfel over deze volgorde heeft - gezien artikel 17 lid 1 FIDE-reglement (het voorgeschreven aantal zetten niet in de toegestane bedenktijd doen) de partij voor Willemsen dus verloren heeft verklaard. De competitieleider heeft daarom niet aan het verzoek van Den Haag willen voldoen.

6. In het door Den Haag ingestelde beroep tegen de beslissing van de competitieleider wordt gesteld, dat in de verklaring van de wedstrijdleider een relevant onderdeel van het gebeuren ontbreekt, nl. dat door de speler van Den Haag remise werd aangeboden, hetgeen door de speler van DD werd geaccepteerd. Den Haag stelt, dat de wedstrijdleider dit niet heeft kunnen horen, omdat hij zich tijdens de tijdnoodfase op geruime afstand van het betrokken bord bevond. Voorts stelt Den Haag, dat beide spelers reeds remise waren overeengekomen voordat de wedstrijdleider bij hun bord aanwezig was en deze niet heeft kunnen horen, dat er remise werd aangeboden en geaccepteerd. Den Haag stelt samenvattend, dat de wedstrijdleider wel heeft kunnen constateren dat de vlag viel, doch op het moment van het vallen van de vlag niet kon weten of er toen tot remise was besloten en hoeveel zetten er op het moment van het vallen van de vlag waren gedaan.

7, In reacties op het ingestelde beroep handhaaft de wedstrijdleader zijn eerste verklaring en wijst DD er op, dat door Den Haag niet wordt betwist, dat haar speler het voorgeschreven aantal zetten niet in de toegestane bedenktijd had gedaan en dat de vlag van haar speler reeds was gevallen, toen beide spelers met elkaar in discussie traden, alsmede dat de wedstrijdleader zich op hooguit enkele meters van het betrokken bord bevond en de gedragingen van beide spelers heeft kunnen waarnemen en heeft kunnen vaststellen, dat de vlag van de speler van Den Haag was gevallen voor de besprekingen over remise begonnen.

C. De bevoegdheid van de commissie.

8. De commissie is bevoegd een uitspraak te doen ten aanzien van alle beroepen, die tegen beslissingen van de competitieleider worden ingesteld, tenzij het beroep betrekking heeft op de interpretatie en de toepassing van het internationale spelreglement. De commissie is van oordeel, dat de hier bedoelde uitzondering bij het onderhavige beroep niet speelt. Het ingestelde beroep betreft namelijk de waardering van de door de wedstrijdleader genomen beslissing aan de hand van de feiten, zoals deze wedstrijdleader die heeft waargenomen en vastgesteld. Niet wordt betwist, dat indien de feiten zo zijn geweest, als de wedstrijdleader die heeft gesteld te hebben waargenomen, diens beslissing als zodanig juist is en in overeenstemming met het FIDE-reglement. Het geschil gaat alleen over de juistheid van de door de wedstrijdleader gestelde feiten.

De commissie acht zich dan ook bevoegd van het beroep kennis te nemen en daarover een uitspraak te doen.

D. Motivering van de beslissing.

9. Het beroep is hierop gegrond, dat de competitieleider de beslissing van de wedstrijdleader heeft overgenomen, hoewel deze laatste onjuiste waarnemingen zou hebben gedaan.

Naar het oordeel van de commissie mag de competitieleider eerst dan een beslissing van de door hem namens de K.N.S.B. aangewezen onafhankelijke wedstrijdleader vernietigen, wanneer een dergelijke beslissing in strijd is met enige bepaling van het FIDE-reglement of het competitiereglement, of wanneer blijkt de inhoud van het rapport van de wedstrijdleader daarin waarnemingen zijn opgenomen, die hij niet heeft kunnen waarnemen, of wanneer diens rapport anderszins onjuistheden bevat, die op de door hem genomen beslissing van invloed zijn geweest.

De commissie heeft uit de haar voorgelegde stukken niets kunnen afleiden, dat voor de competitieleider aanleiding zou kunnen vormen de beslissing van de wedstrijdleader aan te tasten. Tegenover de stellige beweringen van de wedstrijdleader staan de beweringen van Den Haag, terwijl geen ander bewijs over de feiten aanwezig is. Hoezeer de commissie ook overtuigd is van de integriteit van alle betrokkenen, zij meent, dat in een situatie als deze de waarnemingen van de wedstrijdleader, die onafhankelijk staat ten opzichte van beide bij de wedstrijd betrokken verenigingen, de doorslag moeten geven, te meer nu de onmogelijkheid of de onjuistheid van deze waarnemingen niet is komen vast te staan.

De wedstrijdleader kon, constaterende, dat nog geen 40 zetten waren gedaan en de vlag van de klok van de speler van Den Haag was gevallen, beslissen, dat de partij voor deze speler verloren was. De competitieleider kon op zijn beurt deze beslissing handhaven.

Dit oordeel brengt met zich mede, dat de beslissing van de competitieleider van 13 maart 1981 moet worden gehandhaafd en dat het daartegen ingestelde beroep moet worden verworpen.

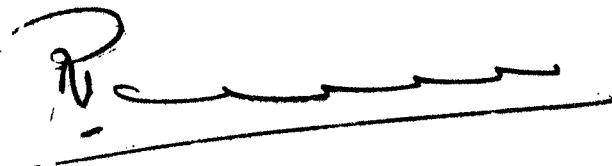
E. Beslissing.

De commissie

Verwerpt het door de Schaakvereniging Den Haag ingestelde beroep tegen de beslissing van de competitieleider d.d. 13 maart 1981 inzake de wedstrijd Den Haag / DD;

Besluit hiervan mededeling te doen aan het Bestuur van de K.N.S.B.

Aldus vastgesteld door de heren Ir H.J. van Donk, Chr. P. Van Weezel en Mr R.J.C. Wessels, leden van de Commissie van Beroep Competitiegeschillen van de K.N.S.B. op 8 mei 1981 en namens hen ondertekend door Mr R.J.C. Wessels, lid van de commissie.

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'R.J.C. Wessels', written over a horizontal line.